

4, 28. 5, 26. R. 1, 5, 21. R. GORR. 2, 16, 45. 53, 2. 3, 53, 26. Ind. St. 2, 10. 172. 9, 121. ÇĀK. 179. RAGH. 8, 16. MĀLAV. 13. Spr. 782. 2064. 4263. VARĀH. BRH. S. 51, 5. BHĀG. P. 2, 2, 15. 7, 48. Verz. d. Oxf. H. 8, a, 39. 282, b, 41. WEBER, RĀMAT. UP. 362. DHŪRTAS. in LA. 76, 12. 83, 3. PAÑĀKĀT. 34, 4. मङ्कालं MĀRK. P. 41, 22. यतीन्द्र LA. (II) 87, 19. यतीन्द्र Verz. d. Oxf. H. 210, b, No. 497. अयति BHAG. 6, 37. Jati bei den Ġaina COLEBR. Misc. Ess. 2, 195. WILSON, Sel. Works 1, 317. fgg. 342. fg. Bein. Çiva's MBH. 14, 196. यतिपञ्चकं n. fünf über die Jati handelnde Strophen HĀEB. Anth. 487. fg. — 3) = निकार H. an. MED.

3. यति (von यत्) f. P. 6, 4, 37. Sch. 1) Festhaltung, Leitung TBR. 3, 2, 2, 1. a, c. विशो यत्ने स्थ इत्याह । विशो यत्नै 3, 6, 10. अश्वस्य TS. 5, 4, 12, 3. PAÑĀKĀT. BR. 12, 10, 1. — 2) Pause (in der Musik); Cäsar (im Verse) TRIK. 3, 3, 178. H. an. 2, 188. MED. t. 47. RV. 9, 71, 7 (?). ऽत्रय MĀRK. P. 23, 54. PAÑĀKĀT. V, 44. ÇRUT. 18. 35. 39. Ind. St. 8, 303. 305. 363. fg. 464. KĀVYĀD. 3, 152. NĀGĀN. 8, 8. = राग und संधि ÇABDAR. im ÇKDR. — 3) यति und यती Wittwe ebend.; vgl. यतिनी. — Vgl. परायति.

यतिचान्द्रायण (2. यति + चा०) n. Bez. einer best. Busse M. 5, 20. अष्टावष्टौ समभ्रयातिपण्डान्मध्यं दिने स्थिते । नियतात्मा रुचिष्वाशी यतिचान्द्रायणं चरन् ॥ 11, 218. — Vgl. यतिसंतपन.

यतितव्य (von यत्) partic. fut. pass. impers. connitendum, laborandum; mit loc.: अर्थार्जने PAÑĀKĀT. 240, 4. तत्तदुःखिच्छेरे Comm. zu KAR. 1, 5. मया — यथा ते न विनाशः स्यात् R. 3, 46, 2.

यतिव (von 2. यति) n. der Stand eines Asketen, eines Mannes, der der Welt entsagt hat, Verz. d. Oxf. H. 129, a, 30.

यतिर्व्यं (von 1. यति) adj. f. ई der wievielste: समा ÇAT. BR. 1, 8, 1, 5. 14, 9, 1, 3.

यतिधर्म (2. य० + धर्म) m. die Pflichten eines Asketen MBH. 12, 11821. Verz. d. Oxf. H. 83, a, 32. 83, b, 37. WILSON, Sel. Works 1, 311. ऽसमुच्चय m. Titel einer Schrift HALL 141.

यतिधर्मन् (2. य० + ध०) m. N. pr. eines Sohnes des Çvaphalka HARIV. 1918. ऽधर्मिन् die neuere Ausg. 2084 haben beide Ausgg. st. dessen einfach धर्मिन्.

यतिर्धा (von 1. यति) adv. in wie vielen (rel.) Theilen, — Arten AV. 8, 9, 7. विद्महा ते कृत्ये यतिधा पञ्चषि 10, 1, 20.

यतिन् 1) m. = यति ein Asket AK. 2, 7, 43. H. 76. PAÑĀKĀT. 1, 10, 80. —

2) यतिनी f. Wittwe ÇABDAR. im ÇKDR.

यतिमैथुन (2. य० + मै०) n. das unkeusche Leben der Asketen TRIK. 2, 7, 28.

यतिध्रष्ट (3. य० + ध्रष्ट) adj. der geforderten Cäsar ermangelnd KĀVYĀD. 3, 152. PRATĀPAR. 64, a, 8. Verz. d. Oxf. H. 207, a, 15.

यतिवर्ष (2. य० + वर्ष) m. N. pr. eines Autors HALL 34.

यतिविलास (2. य० + वि०) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 231, a, 13.

यतिसंतपन (2. य० + सं०) n. Bez. einer best. Busse, dreitägiges Pañkagajja PRĀJACĀITTEND. 9, b, 1. — Vgl. यतिचान्द्रायण.

यतीयस (?) n. Silber H. c. 161.

यतु s. यतव्य.

यतुका und यतूका f. eine best. Pflanze, = रजनी und ज्ञननी ÇABDAR. im ÇKDR. — Vgl. जतुका und जतूका.

यतुर्न adj. RV. 5, 44, 8 nach den Comm. von यत्, = गत्सु SĀJ., = य-

तनशील DURGA zu NIR. 6, 15.

यतोऽौ (यतम् + औ) adj. woraus (rel.) entstanden VS. 23, 60.

यतोद्भव (यतम् + उद्भव) adj. dass. HARIV. 11333.

यतोमूल (यतम् + मूल) adj. worin (rel.) wurzelnd R. 2, 18, 16. 92, 26. Spr. 2400.

यत्कर (यद् + 1. कर) adj. was (rel.) thugend, — vornehmend P. 3, 2, 21. f. घ्रा VĀRTT.

यत्काम (यद् + काम) adj. was (rel.) wünschend: यत्कामास्ते जुहुमस्तत्रैः अस्तु RV. 10, 121, 10. VS. 4, 4. ÇAT. BR. 1, 6, 2, 7. 4, 6, 9, 23.

यत्काम्यौ (यद् + का०) adv. in welcher (rel.) Absicht ÇAT. BR. 1, 1, 2, 19. 3, 9, 2, 4. 4, 6, 5, 5.

यत्कारणम् (von यद् + 1. कारण) adv. 1) aus welchem (rel.) Grunde, in Folge wovon, weshalb MĀRK. P. 71, 25. 119, 4. — 2) da, weil PAÑĀKĀT. 30, 25. 34, 3. ed. orn. 44, 23; vgl. यत्कारणात् PAÑĀKĀT. 233, 16. यत्कारणम् ed. orn. 46, 13 ist यत् कारणम् welcher Grund.

यत्कारिन् (यत् + का०) adj. was (rel.) vornehmend TBR. 1, 5, 2, 1.

यत्कार्यम् (von यद् + कार्य) adv. in welcher (rel.) Absicht MĀRK. P. 123, 53.

यत्कृते (यद् + कृते) adv. rel. wessentwegen MBH. 3, 2487. 2622. 5, 7373. KATHĀS. 71, 121.

यत्क्रतु (यद् + क्रतु) adj. welchen Entschluss fassend BRH. ĀR. UP. 4, 4, 5. यथाक्रतु ÇAT. BR.

यत्ने (von यत्) m. P. 3, 3, 90. VOP. 26, 180. Willensthätigkeit, Bestrebung KAR. 5, 13. COLEBR. Misc. Ess. 1, 283. BHĀSHĀP. 4. 33. KUSUM. 5, 8. JĀGĀN. 3, 175 (wo wohl चेतना यत्ने: zu lesen ist). Verrichtung, Arbeit BHAR. NĀTJ. 34, 42. Bemühung, Mühe, Anstrengung AK. 3, 4, 3, 27. MBH. 3, 2807. JOGAS. 1, 13. तस्य यत्ने: अत्र एव केवलम् BHĀG. P. 5, 19, 14. व्यर्थ० Spr. 63. विनायि यत्नेन 1509. VARĀH. BRH. S. 44, 17. mit loc.: यदि परोपकृती न यत्ने: wenn man sich nicht bemüht Andern Gefälligkeiten zu erweisen Spr. 2791.

देवेषु यत्ने: सुमहान्बलस्य der Bösewicht kümmert sich gar sehr um Fehler 3872. RAGH. 2, 56. अवन्ययत्नाश्च भ्रूवूर्मिके 3, 29. BHĀG. P. 3, 13, 21. Die Ergänzung im comp. vorangehend: निष्फलारम्भयत्ना: MEGH. 53. इयविधानं KUMĀRAS. 7, 66. KATHĀS. 53, 43. परार्थघटनायत्नैर्विना Spr. 2938. यत्ने करु sich Mühe geben, Mühe auf Etwas (loc.) wenden, sich Etwas angelegen sein lassen: यत्ने कृते यदि न सिध्यति 471. मा विषादं गमो वीर कुरु यत्ने मया सह R. 3, 68, 5. Schol. zu RV. PRĀT. 3, 15. क्रियतां च तथा यत्ने: — यथा R. 1, 60, 7. कुर्याद्ध्ययने यत्नमाचार्यस्य कृतेषु च M. 2, 191. MBH. 1, 1146. 5, 7409. HARIV. 4428. R. 1, 9, 12. 3, 68, 9. 4, 6, 19. 41, 34. 5, 77, 9. Spr. 4023. 4193. 5061. PRAB. 93, 7. स प्रनार्थे परं यत्नमकरोत् MBH. 3, 2077. मन्थरं मोचयितुं यत्ने: क्रियताम् HIT. 43, 13. यत्नमास्था dass. R. 1, 44, 11. Spr. 5353. यत्नात्तरमास्थेयम् KĀÇ. zu P. 6, 1, 26. इन्द्रियाणां संयमे यत्नमातिष्ठेत् M. 2, 88. 8, 302. 9, 252. 333. R. GORR. 1, 69, 13. परं यत्नमातिष्ठेत्पुरुषो रत्तणं प्रति M. 9, 16. परं यत्ने समास्थितः MBH. 3, 2823. प्रतिपात्रमाधीयतां यत्ने: ÇĀK. 3, 13. परार्थं यत्नमारभ्य MBH. 3, 2175. यत्नेन sorgfältig, eifrig: यत्नेन भोजयेत्कृद्भि बक्कचं वेदपारगम् so v. a. er lasse es sich angelegen sein zu speisen M. 3, 145. 234. तद्यत्नेन वर्जयेत् 4, 159. 7, 49. 10, 83. R. 2, 73, 26. Spr. 439. PAÑĀKĀT. 192, 12. यत्नेनाप्यनिवार्यम् trotz aller Anstrengung KATHĀS. 51, 36. अयत्नेन (s. auch u. अयत्ने) ohne Mühe R. 4, 44, 78. VARĀH. BRH. S. 73, 6. PAÑĀKĀT. 201, 14.